

съюзници, които били вече редовни гости на приморска Тракия. Кантакузинъ даже твърди, че е направилъ прѣдложение на Александра за съюзъ срѣщу турцитѣ (1351), но послѣдниятъ отказалъ¹⁾. Въ 1354 г. Палеологъ, слѣдъ една революция, която принуждава Кантакузинъ да абдикира, поема отново короната си и прѣживява бившия си съюзникъ Александъръ. Отъ тая дата до 1364 г. облацитѣ надъ България се зачерватъ чрѣзъ първитѣ турски побѣди въ южна България. Тѣ ще се видятъ по-долу, а за да свършимъ съ жалкия Александъръ, нека споменемъ и за прѣдсмъртното му излизане на южнобългарската сцена. Въ 1364 г. Палеологъ напада Александровитѣ владѣния по бургашкия заливъ, главно Анхияло и Месемврия. Походътъ е билъ по сухо и по море, но Месемврия, който още при Андроника е избилъ дошлитѣ тукъ византийски войски, съумѣлъ да се запази и срѣщу Палеолога. Крѣпостъта е била тѣй здрава, че, ако и да е била обсаждана по море и по суша, отстояла срѣщу дългитѣ атаки. Палеологъ употребилъ най-послѣ друго срѣдство: взема та припрѣчва входа на крѣпостъта (днешния тѣсенъ провлакъ—земя, и очевидно не при стѣнитѣ на Месемврия, а при входа на тѣсната ивица отъ къмъ сушата) чрѣзъ наскоро построена кула, по който начинъ прѣпятствувалъ на обсаденитѣ да излизатъ навънъ отъ стѣнитѣ и да си взематъ вода отъ близкия на брѣга кладенецъ. Александъръ едва скланя Палеолога на миръ и послѣдниятъ вдига обсадата, като срутва импровизираната кула и се връща въ Ц-дъ. Походътъ не е станалъ безъ участието на турцитѣ и ще е билъ главно внушенъ отъ тѣхъ. Тѣй или иначе, Месемврия остава въ български рѣцѣ, а отъ градоветѣ на Бургашкия заливъ само Анхияло

¹⁾ Плачевни сж прѣпирнитѣ имъ въ смисълъ: кой докаралъ турцитѣ въ П-ва. Кантакузинъ обвинявалъ Алекса̀нда, но въпрѣки прѣдложението си отъ 1351 г. за срѣщу турцитѣ, той се съюзява отново съ тѣхъ, когато детронираниятъ Палеологъ се опитва да вземе короната и се обръща за помощъ пакъ къмъ Александра и даже сърбитѣ. Българи, гърци и сърби, дѣйствуѣщи наедно, сж били разбити отъ Кантакузина и неговитѣ съюзници-турцитѣ. Българитѣ се скрили въ Демотика (1352 г.?), а турцитѣ се спущатъ за грабежъ въ владѣнията имъ (юго-източна България). На слѣдната година тѣ взиматъ Цимпе и се прѣхвърлятъ въ П-ва навѣки, вече не като съюзници, а като завоеватели.